

hedsforanstaltninger vil være ganske utilstrækkelige, og Banetypen vil da i det hele nærme sig de nuværende lokale Trafikbaner“.

Det kunde altsaa ikke en Gang slaa til, selv om de fik disse Baner. Men hvordan er saa det virkelige Forhold? Jeg nævnedes det før: Der er 300 Mennesker, og de skulde komme til Herning omtrent hver anden Dag og være derude hele Dagen, og det forudsættes, at de skal køre med Toget ud om Morgenen og komme hjem igen om Aftenen. Naar der nu er 300 Mennesker, kan vi regne, at de to Trediedele deraf er voksne Mennesker, men deraf er der nogle gamle Folk, der ikke kommer med, og Tjenestefolk regner man vel heller ikke kommer med til enhver Tid, og det tilbageblevne Antal skal foretage godt 45 Rejser pr. Tog. De kan da forstaa, at det ikke vil kunne slaa til. Jeg synes, det er det, man kalder Tankeeksperimentet eller Luftkasteller, i hvert Fald er det en mærkelig Konstruktion, her er Tale om. Det er rigtignok paa Forhaand sagt, at det ikke kan lade sig udføre, men det skal fremstilles, som om de ikke kan nøjes med mindre end den ventede Statsbane, og saa prøve, om der kan anlægges Mergelbaner de to andre Steder.

Det Sted, som det ærede Medlem fra Herning (Westergaard) har talt om, nemlig Abildaa, var paa Tale i 1908, hvor det var Tanken, at Banen skulde gaa den Vej, hvad der ogsaa var det rimeligste. Den ærede Ordfører (Andreasen) sagde, at der var ikke stillet Forslag om det. Nej, det er rigtigt. Jeg mener, at naar et Flertal har stillet et Ændringsforslag som det, vi her taler om, kan det ikke nytte at rykke til den anden Side, saa er det det heldigste og det klogeste at støtte den højtærede Minister i hans Forslag. Ellers vilde jeg mene, at det var en Vælgning mod denne Egn, om man havde taget Hensyn til dens Ønsker. Nu er der foreslaaet en Mergelbane, som skal koste henved 150,000 Kr. Hvordan de Mennesker skal faa de Penge bragt til Veje i disse 3—4 Sogne, der støder sammen, hvordan de i det hele skal kunne tilfredsstille de Fordringer, der stilles, forstaar jeg ikke. Men naar det i Betænkningen siges, at denne Trang kan ikke „ventes afhjulpét ved noget almindeligt Jernbaneanlæg“, forstaar jeg ikke, med hvilken Myndighed dette kan siges, naar Rigsdagen i 1908 har vedtaget, at Banen skulde gaa derop, og Regeringen var enig deri. Jeg

synes, at det da er vel meget at sige, at den Trang ikke kan ventes afhjulpét o. s. v. Det siges videre: „Egnens Befolkning ønsker et saadant Anlæg“. Jeg tør hævde, at de har aldrig udtalt Ønske derom, hverken skriftligt eller mundtligt. Men det er selvfølgelig, at dersom de ikke kan faa Banen, som her er foreslaaet, vil de blive nødt til at tage imod, hvad de kan faa.

Videre siges det: „Dels endelig under Hensyn til, at det maa anses for ønskeligt at vinde Erfaring for, hvor stor Fordelen af et saadant Anlæg bliver i Forhold til Udgiften ved Anlægget“. Det vil sige det samme som, at de paa en Maade skal være Prøveklude. Man ved ikke, hvor stor Fordelen bliver derved, og jeg synes derfor, det ikke kan kaldes nogen Begunstigelse. Som sagt, kan det udføres, er det godt for dem, man maa haabe og ønske det, men jeg synes ikke, saadanne Udtalelser er paa deres Plads, for de stemmer ikke med det virkelige Forhold. Man tager ikke det Hensyn til Hodsager som til Ørre, naar Folk fra Hodsager nu skal vises over til Feldborg i Stedet for at komme til deres Købstad. De faar dog en Mergelbane, og ad den skal de saa have deres Varer. Og saa siger man derom: „Under Forudsætning af, at den paatænkte Bane Skive—Skern føres over Feldborg, vil dens Retning i øvrigt ikke have Betydning for denne Egn“. Ja, det passer heller ikke. Den ærede Ordfører har allerede sagt det. Han sagde, at for Beboerne i Haderup var det ikke saa rart, at de blev afskaaret fra at komme til deres egen Købstad. Folk fra Haderup, Feldborg og Hodsager — og det er mange Mennesker — faar 2 Mil længere for at komme over til Vildbjerg, og paa den Maade afskæres de helt fra at komme til Købstaden, deres Jurisdiktionsby, Holstebro. Det er en Selvfølge, og det minder de om i deres Andragende. Der er en Mængde, jeg tror over Hundrede, der i Andragendet beder om, at Banen endelig maa blive ført over Aulum, for at de saa kan benytte den til ogsaa at tage til Holstebro, og det bliver ikke mere end en Mils Vej længere at tage den Vej op.

Det er ogsaa stik imod det virkelige Forhold, naar det her bliver sagt, at det ikke betyder noget for Egnen. Jo, det betyder virkelig noget for Egnens Befolkning, og trods det, at det ærede Medlem fra Herning (Westergaard) ved Sagens første Behandling sagde, at der er mindst tre Gange saa mange Mennesker for den Linie, han her har nævnt, og som denne